

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. JUDr. Ing. Bc. Milanem Mlezivou, advokátem se sídlem Skrétova 1011/48, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019, č. j. OAM-275/LE-LE05-K09-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 11. 2019, č. j. 60 Az 42/2019 - 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), rozhodnutím ze dne 14. 5. 2019, č. j. OAM-275/LE-LE05-K09-2018, neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl napadeným rozsudkem. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu až po téměř deseti letech pobytu na území ČR. Od svého příjezdu v roce 2008 do roku 2011 pobýval v ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Po ukončení tohoto pobytového oprávnění pobýval v ČR a v dalších státech EU neoprávněně až do dne 31. 10. 2018, kdy podal žádost o mezinárodní ochranu. Mezitím zde pobýval na základě padělaného občanského průkazu a řidičského průkazu znějících na jméno rumunského občana, které si koupil v Itálii. Žádostí o mezinárodní ochranu si chtěl zajistit legalizaci dalšího pobytu v ČR. K takovému účelu však nelze zneužívat azylové procedury. Ani krajský soud neshledal, že by žalobce splňoval podmínky pro udělení azylu, humanitárního azylu či doplňkové ochrany. Zdůraznil rozpory ve výpovědích v letech 2012 a 2018, z nichž plynou značné pochybnosti o jejich věrohodnosti. Nepřistoupil k výslechu žalobcovy přítelkyně L. M. jako svědkyně. Žalovaný ve správním řízení nijak nezpochybňoval jejich osobní vztah, avšak skutečnost, že má na území ČR přítelkyni, nelze považovat za azylově relevantní důvod.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Krajský soud se podle něj dostatečně nevypořádal s důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 zákona o azylu. Nemůže se vrátit do vlasti z důvodu bezpečnostní situace a vyhrožování ze strany organizované skupiny složené i z příslušníků ukrajinské policie, jemuž čelí coby podnikatel židovské národnosti. Ze členů organizované skupiny měl obavy, a proto se nejprve ukrýval u svých známých na Ukrajině a následně musel z Ukrajiny v roce 2008 odejít do ČR. Členové mafie z Ukrajiny jej neustále hledají, posílají mu zprávy a požadují po něm výpalné. V zemi svého původu by byl pronásledován příslušníkem ozbrojeného sboru, tedy státním úředníkem, a to zejména pro svoji židovskou národnost a odmítnutí podvolit se vydírání a nátlaku organizované skupiny. Krajský soud se navíc nevypořádal se všemi důkazy a neprovedl výslech jeho přítelkyně L. M., která mohla potvrdit důvody pro jeho obavy z návratu do země původu. Navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zopakoval průběh správního řízení a zdůraznil, že se již ve svém rozhodnutí vypořádal s tvrzeními, která nyní stěžovatel předkládá. Navrhl, aby byla kasační stížnost odmítnuta pro nepřijatelnost či zamítnuta.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Protože se jedná o kasační stížnost podanou ve věci udělení mezinárodní ochrany, zabýval se NSS v souladu s § 104a s. ř. s. nejprve tím, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a zda je tedy ve smyslu citovaného ustanovení přijatelná. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] NSS neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a jednotná judikatura totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námítky a stěžovatel ve své argumentaci nevyložil žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[9] Pokud stěžovatel tvrdí, že se krajský soud dostatečně nevypořádal ve smyslu § 14a zákona o azylu s hrozbou vážné újmy ze strany ukrajinských organizovaných zločineckých skupin se zapojením policistů, je třeba připomenout, že otázkou doplňkové ochrany se krajský soud zabýval dostatečně v bodě 17 svého rozsudku a jde o otázku, která je již podrobně a dostatečně rozebrána i judikaturou NSS. Ve vztahu k pronásledování ukrajinskou mafí jako důvodu

pokračování

relevantnímu pro udělení mezinárodní ochrany lze konkrétně odkázat na závěry vyjádřené například v rozsudcích ze dne 16. 2. 2005, č. j. 2 Azs 312/2004 - 43, či ze dne 22. 7. 2010, č. j. 6 Azs 14/2010 - 112, a v usneseních ze dne 19. 7. 2012, č. j. 3 Azs 10/2012 - 43, či ze dne 28. 11. 2012, č. j. 8 Azs 9/2012 - 70. Na základě těchto závěrů je možné považovat za podložené, že na Ukrajině sice dochází k pronásledování osob, které má zpravidla formu vydírání nebo výhrůžek, nejedná se však o situaci, která by nebyla s pomocí státních orgánů řešitelná. K otázce udělení doplňkové ochrany odkazuje Nejvyšší správní soud také na rozsudek ze dne 8. 9. 2010, č. j. 6 Azs 15/2010 - 82, č. 2175/2011 Sb. NSS, kde byla podrobně rozebrána specifika této formy mezinárodní ochrany.

[10] Co se týče výsledku stěžovatelovy přítelkyně L. M., je třeba mu přisvědčit, že se krajský soud s tímto jeho důkazním návrhem zcela nevypořádal. V bodě 18 svého rozsudku totiž vysvětlil jeho nadbytečnost pouze tím, že ani žalovaný jejich osobní vztah nijak nezpochybňoval. Opomněl se však vypořádat s tím, že stěžovatel navrhoval provedení výlehu této svědkyně nejen z důvodu prokázání jejich vztahu, ale v části VII žaloby také proto, aby prokázala, že právě ona obdržela při své návštěvě Ukrajiny anonymní dopis s výhrůžkami stěžovateli. NSS nicméně připomíná, že hlavním důvodem zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu byla celková nevěrohodnost stěžovatelova azylového příběhu plynoucí ze zásadních rozporů v jeho výpovědích, nikoli okolnosti doručení tohoto anonymního dopisu. Za této situace nebyl ani stěžovatelem ohlášený obsah navrhované výpovědi natolik podstatný pro prokázání hrozby vážné újmy, a tedy pro výsledek správního řízení, že by toto neúplné odůvodnění neprovedení důkazu mohlo představovat „zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele“, tedy čtvrtý z výše uvedených možných důvodů přijatelnosti kasační stížnosti.

[11] NSS neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

IV. Náklady řízení

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu